

Så god, som

Den store, bjørneagtige NEWFOUNDLÆNDER er især kendt for to ting; at være børnenes ven og at være livredder i vand

■ TEKST: CAMILLA GOTHEN

Newfoundlænderen stammer fra den canadiske ø af samme navn, hvor hundene gjorde stor nytte i samfundet. De blev brugt som træk-hunde, når tømmer, post, fiskegarn og madforsyninger skulle transporteres rundt på øen. De var desuden vagt- og selskabshunde for indianerkonerne, når deres mænd var på jagt og ude at fiske. Den skotske opdager Cormack var den første hvide mand, der i 1822 rejste tværs over Newfoundland. I hans beskrivelser fra mødet med indianerne nævnes flere gange de store newfoundlandhunde,

der af de indfødte blev betragtet som gaver fra guderne.

England var først

Fra omkring år 1780 og ca. 100 år frem eksporteredes mange hunde fra Newfoundland til England, da engelske skibskaptajner skaffede sig en ekstra indtægt ved at tage hunde med hjem. I løbet af en årrække forsvandt mange hunde fra Newfoundland, og racen var ved at forsvinde helt. Den blev dog reddet ved hjælp af dedikeret opdræt på øen. Englænderne har dog æren for at få det egentlige

den er **STOR**

opdræt af racen i gang med udarbejdelse af standard og stiftelse af en newfoundlandklub. Den engelske specialklub er fra 1886 og er en af verdens ældste.

Newfoundlænderen er i dag udbredt og kendt i mange lande verden over. I Danmark havde racen sin storhedstid i 1970'erne og 1980'erne, hvor vi ligefrem var verdenskendte for vores gode newf'er. Newfoundlandklubben i Danmark kan i år arrangere den berømte Gold Cup-udstilling for 26. gang. – en udstilling, der er berømt over hele kloden og som regel tiltrækker knapt 300 tilmeldte hunde og med deltagere fra ca. 20 forskellige lande.

Kendt som den sorte

Newfoundlænderen er mest kendt for at være sort, men den brune og hvid/sorte variant er også populær. Temperamentet hos den hvid/sorte newf adskiller sig en smule fra den sorte og brune, da den er lidt mere aktiv og lærevillig. Et godt eksempel, man taler om i den forbindelse, er, at den sorte og brune newf henter avisen. Den hvid/sorte henter ikke kun avisen – den læser den også!

Ikke en doven hund

Newfoundlænderen er stor med kraftige lemmer og lang tæt pels. Trods størrelsen og den tunge krop er den dog forbløffende hurtig og adræt, og den skal kunne bevæge sig uanstrengt med styrke. Newf'en skal give et mildt og venligt indtryk, og dens karakter er pålidelig og godmodig. En newfoundland er en social hund, der knytter sig tæt til sin familie og

trives bedst, når den er sammen med denne. Den vil meget gerne kunne følge med i alle familiens gøremål og følger derfor med overalt, hvor man går. Newfen er en god ledsager for alle generationer. Den er specielt glad for børn, hvorfor den tit bliver betragtet som en slags barnepige for familiens yngste. Det er ikke usædvanligt, at newfen tager plads ved siden af barnevognen.

Selvom newfoundlandlænderen er godmodig og pålidelig, skal den naturligvis opdrages, fra man får den som hvalp, ligesom den holder af og har godt af at blive aktiveret. Faktisk er det nødvendigt at beskæftige sig med en unghund, give den lidt opgaver og retningslinjer, da de hunde, som har godt omløb i hovedet, ellers bliver rastløse, fordi de keder sig af mangel på udfordring. Det er også vigtigt, at

FAKTA OM NEWFOUNDLÆNDEREN

MENTALITET:

Godmodig, glad, pålidelig, hengiven, børnevenlig, lærenem.

STØRRELSE (GENNEMSNIT):

Hanner: 71 cm, 68 kg.

Tæver: 66 cm, 54 kg.

BEHOV:

Tæt kontakt til familien. Holder af at arbejde, men kræver det ikke.

PELS:

Tæt, vandskyende pels med tyk underuld og lange, lidt grove dækhår. Må gerne bølge lidt, men ikke krølle. Pelsen er relativt arbejdskrævende.

FARVER:

Sort, brun og hvid/sort. Den sorte og brune må gerne have hvidt på brystet, tå- og halespids.

NAVN:

Det korrekte fagudtryk er newfoundland, men i daglig tale kaldes racen newfoundland eller blot en newf, nuf eller nøf.

(Foto: Wiegaard/Mette Andersen)

Newfoundlandlænderen er bl.a. kendetegnet ved et meget godmodigt udtryk. (Foto: Wiegaard/Tine Luther)

Newfoundlænderen findes i tre anerkendte farver: brun, sort og hvid/sort.
(Foto: Wiegaard/Tine Luther)

hvalpen/unghunden kommer ud og træffer andre hunde, store som små. Der hersker lidt af en misforståelse, når det siges, at newfoundlanderen er en doven hund, der ikke kræver motion eller aktivering. Newfen er en hund, som godt kan lide at arbejde, hvis den får det tilbudt, men den kræver det ikke. Bliver den ikke tilbudt en beskæftigelse, kan den dog nemt opfattes som lidt doven, da den tilpasser sig familiens aktivitetsniveau.

Newf'ens instinkter

Vil man arbejde med en newf, er det oplagt at træne den i vand, da racen elsker at svømme. Det er nok en af de mest vandglade hunderacer, der findes, og man vil opdage newf'ens livredderinstinkt, hvis man tager den med til stranden. Her vil den opmærksomt følge alt, der bevæger sig i vandet, hvilket kan være problematisk for badende, fordi hunden vil svømme med og forsøge at få perso-

nen på land igen. Er der børn til stede ved vandkanten, vil newfen typisk stille sig mellem dem og vandet for at forhindre, at de går derud. Der findes utallige historier om newfoundlandere, der har reddet voksne, børn og dyr fra druknedøden. I Newfoundlandklubben i Danmark arbejdes der med hundene i vand. Denne sport vokser flere steder i landet, og det er muligt at tage en såkaldt Svømme- og Redningsprøve, som består af tre øvelser og herefter vandprøver, som er lidt mere avancerede. Et stærkt instinkt er også at bære ting i munden. Det er ikke usædvanligt, at en newf finder en sko, et håndklæde eller noget tredje i huset at bære rundt på.

Ikke for folk med rengøringsvanvid

Hvis man anskaffer sig en newfoundland, bør man være klar over, at den har en stor pels, der kræver regelmæssig børstning. Generelt skal man regne med at ordne pelsen ca.

Newfoundlanderen er skabt til at arbejde i vand, hvilket den gerne viser ved ethvert møde med det våde element. Dens livredderinstinkt er meget velbevaret. (Foto: Camilla Gothen)

Selvom en newfoundland er stor og tung, skal den stadig være adræt.
(Foto: Wiegaard/Malene R. Vestergaard)

hver 14. dag. Det er vigtigt at komme til bunds i pelsen, især bag ørerne, under albuerne, i fanerne på for- og bagben og i halen. Disse steder filtrer pelsen nemt. Har man en newfoundland, må man lære at leve med hundehår i større eller mindre mængder på gulvet – altid. Til gengæld er hårene nemme at fjerne, da de ikke borer sig ned i tæpper, som for eksempel hår fra korthårseracer gør.

Man skal desuden gøre sig klart, at newfen med sin lange pels og store poter slæber en del snavs og grus med ind i stuerne. Den glade, viftende hale sætter nemt mønstre af vand og jord på døre og vægge. Har newfen været ude i regnvej, kan man

Newfoundlanderen er enormt vandglad, og dens livredderinstinkt er markant

med fordel lade den tørre i for eksempel bryggerset, hvor det værste snavs vil drysse af. Normalt savler en newf ikke voldsomt, men den holder af at drikke vand, og dermed følger der lidt vandsjaskeri. En newfoundland er med andre ord ikke for folk, der lider af rengøringsvanvid, men derimod vil den være en herlig og trofast ledsager for dem, der har god plads, er indstillet på at passe den store pels, og som ønsker en hengiven familiehund. ■

LÆS MERE OM RACEN PÅ
WWW.NEWFCLUB.DK

GRAFIK: TIA

1/2 ann